

Speech Anneke van Zanen 4 mei 2024

Daar staan we dan... in een Olympisch jaar... een jaar waarvan je vooraf zó hoopt dat het zal samenvallen met positieve ontwikkelingen... in lijn met het olympische gedachtengoed dat allen hier aanwezig zo dierbaar is.

De symbolen.... De ringen die staan voor de '5 continenten en de unieke samenkomst van alle nationaliteiten die elkaar respecteren'.

We zien dagelijks hoe de grote conflicten aan de rand van Europa en in het Midden-Oosten het nieuws beheersen, hoe bewindslieden en regeringsleiders vanuit Europa en de VS steeds weer proberen verdere escalatie te voorkomen.

Hoe geopolitieke belangen via regeringen en terreurgroepen uiteindelijk de levens van individuele mensen op hartverscheurende wijze beïnvloeden.

Als je het echt tot je door laat dringen, krijg je het gevoel dat alles zich herhaalt..., dat alle eerdere inspanningen om te komen tot vrede en harmonie, en alle eerdere offers, zinloos zijn geweest.

Dat vooral maakt machteloos.

Wat helpt, zijn de verhalen van mensen, van individuen, die hun morele kompas volgen en simpelweg het juiste doen voor anderen. Toen en nu.

Het verhaal dat we zojuist hoorden... over de 25 Joodse kinderen die in allerijl verstoppt werden in de kleedhokjes van het natuurzwembad op de Brunssummer heide.... En later op diverse andere onderduikplaatsen...

Individuen, heel gewone mensen, deden het juiste en maakten het verschil. In Brunssum overleefden mede daardoor alle ondergedoken kinderen.

In Charkiv is er de brandweerman die elke keer weer uitrukt met doodsangst – hij vertelde het op de radio. De Russen maken er namelijk een gewoonte van om ná het arriveren van de hulp troepen een tweede aanval uit te voeren. De collega waarmee de brandweerman al jaren werkte, kwam daardoor om het leven. Maar twijfel over doorgaan heeft hij niet. Hij volgt zijn hart en doet het goede !

De keuzes van deze mensen – toen en nu, in steden en dorpen hier en verder weg – komen binnen in onze bubbels. Ze staan voor de hoop en de moraliteit die er – ondanks al het geweld en het leed – altijd weer zijn.

Het Olympische en Paralympische feest van dit jaar is een gemankeerd feest....

Sporters onder neutrale vlag, sporters uit landen en gebieden die met elkaar in oorlog zijn... Ze zullen excelleren, maar vriendschap en respect – die andere Olympische waarden – zullen veel van hen vragen....

En toch – hoe broos ook – is het belangrijker dan ooit om mét elkaar te staan voor de Olympische waarden – respect-excelleren-vriendschap-samen – en niet tegenover elkaar.

Juist nu moeten we daarom alles op alles zetten om te laten zien dat mensen, individuen, samen een Olympische familie willen en kunnen vormen en samen prestaties kunnen neerzetten die over de hele wereld andere individuen zullen inspireren om elke dag weer het beste uit zichzelf te halen.